

319

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI, SPRAW WEWNĘTRZNYCH I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 2 grudnia 1960 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 5 pkt 5 i art. 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. z 1921 r. Nr 89, poz. 656, z 1928 r. Nr 18, poz. 151 i Nr 23, poz. 202, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1948 r. Nr 10, poz. 73) i art. 2 pkt 4 i 9 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. z 1937 r. Nr 85, poz. 616, z 1948 r. Nr 27, poz. 186, z 1949 r. Nr 30, poz. 218 i Nr 51, poz. 389, z 1952 r. Nr 1, poz. 8, z 1953 r. Nr 14, poz. 60, z 1954 r. Nr 3, poz. 6, z 1956 r. Nr 1, poz. 2 i z 1960 r. Nr 18, poz. 110) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 54:

a) ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. Na obszarze zabudowanym kierowcom pojazdów mechanicznych zabrania się przekraczać szybkość 50 km na godzinę. Minister Komunikacji, na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), może zezwolić na podniesienie granicy szybkości na obszarze zabudowanym miasta na niektórych drogach (ulicach) o dobrych warunkach bezpieczeństwa ruchu drogowego — do 60 km na godzinę. W stosunku do dróg (ulic) o dobrych warunkach bezpieczeństwa ruchu drogowego na obszarze zabudowanym nie wchodzącym w skład miasta na podniesienie granicy szybkości do 60 km na godzinę może zezwolić prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

3. Poza obszarami zabudowanymi kierowcom niżej wymienionych pojazdów zabrania się przekraczać szybkość:

- 1) autobusów, samochodów ciężarowych o ciężarze ogólnym przekraczającym 2,5 tony, pojazdów członowych (ciągniki siodłowe z naczepą) oraz samochodów osobowych z przyczepą — 70 km na godzinę,
- 2) autobusów, samochodów ciężarowych oraz ciągników drogowych, jeżeli pojazdy te ciągną przyczepę — 60 km na godzinę.

4. Kierowcom ciągników typu rolniczego zabrania się przekraczać szybkość 25 km na godzinę.”;

b) dodaje się ust. 5, 6, 7, 8 i 9 w brzmieniu:

„5. Kierowcom pojazdów mechanicznych na pełnych obręczach gumowych lub półpneumatykach oraz kierowcom pojazdów mechanicznych ciągnących pojazdy na takich obręczach zabrania się przekraczać szybkość 25 km na godzinę na obszarach zabudowanych i 40 km na godzinę — poza tymi obszarami.

6. Minister Komunikacji może pod określonymi warunkami zezwalać na przekraczanie granicy szybkości określonych w ust. 3 kierowcom niektórych pojazdów lub na poszczególnych drogach.

7. Minister Komunikacji może wprowadzić ograniczenie szybkości motocykli poza obszarami zabudowanymi do 70 km na godzinę.

8. Właściwy do spraw komunikacji organ prezydium rady narodowej prowadzący rejestrację pojazdów mechanicznych niezależnie od ograniczeń określonych w ust. 2—5 może przy rejestracji:

- 1) wprowadzać dalsze ograniczenia szybkości niektórych pojazdów mechanicznych, których właściwości takiego ograniczenia wymagają,
- 2) określać największą dopuszczalną szybkość, z jaką mogą być ciągnięte przez pojazdy mechaniczne przyczepy, których cechy konstrukcyjne lub przeznaczenie takiego ograniczenia wymagają.

9. Granice szybkości ustalone dla poszczególnych pojazdów na podstawie ust. 6 i 8 powinny być uwidocznione z tyłu na takim pojeździe mechanicznym lub przyczepie, z wyjątkiem wojskowych pojazdów mechanicznych i przyczep. Szczegółowe wytyczne w tym zakresie wyda Minister Komunikacji.”;

2) § 81 otrzymuje brzmienie:

„§ 81. Przepisy dotyczące szybkości ruchu dla samochodów ciężarowych i ciągników (§ 54) mają odpowiednie zastosowanie do pociągów drogowych, z tym zastrzeżeniem, że szybkość ruchu pociągu drogowego nie może przekraczać 40 km na godzinę.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Popielas*Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Bordziłowski*

320

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 21 listopada 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 21 listopada 1959 r. w sprawie obrotu mięsem pochodzącym z uboju gospodarczego.

Na podstawie art. 4 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o obrocie zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju oraz o ich przetwórstwie (Dz. U. z 1949 r. Nr 21, poz. 135 oraz z 1952 r. Nr 44, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 21 listopada 1959 r. w sprawie obrotu mięsem pocho-

dzącym z uboju gospodarczego (Dz. U. Nr 70, poz. 445) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Producent rolny może sprzedawać mięso wieprzowe, wołowe, cielęce, baranie, słoninę, sadło, podroby i jelita.”;

2) § 26 otrzymuje brzmienie: